

Publicație editată de parohia TOMA COZMA, Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax 211 273, margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Iustinian-Ionuț Răducu, tel. 0729 935 888
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

S-a stins fulgerător, ca o făclie pe altarul muncii jertfelnice

După un program intens de lucru pe care echipa de constructori a firmei S.C. SIMCREST S.R.L. – Bacău l-a derulat, săptămâna aceasta s-a încheiat în mod tragic. Sâmbătă, 31.05.2008, în jurul orei 12.00, la încheierea programului de lucru, chiar în momentul în care muncitorii își adunau sculele, s-a produs o prăbușire a frontonului exterior din fața cupolei de la absida laterală stângă (din partea de nord). În momentul prăbușirii, doi muncitori se mai aflau încă în imediata vecinătate a bisericii. Deși s-au făcut eforturi disperate de salvare a celor doi constructorilor, domnul Stelu Zaharia a decedat la spital din cauza multiplelor leziuni cauzate de prăbușirea zidului peste el. Colegul său, Ion Ceapă, a suferit un traumatism cranio-cerebral și o fractură de creastă iliacă, aflându-se în urma externării, sub directa noastră îngrijire și supraveghere.

Pentru a veni în sprijinul familiei domnului Stelu Zaharia, a celor patru copiii rămași fără tată, alături de soția zdrobită de durere, am inițiat o colectă financiară, putând astfel să aducem puțină alinare sufletelor s e m e n i l o r n o ș t r i .

Cu tristețe în suflet preoții, enoriașii și colaboratorii parohiei Toma Cozma, ne exprimăm compasiunea pentru tragicul sfârșit al celui ce a fost Stelu Zaharia, un om harnic și cu simț de răspundere, cu bună credință și conștiinciozitate, un bun coleg, prietenos și cuviincios, cu respect față de oameni și atent față de toți.

Ne-a marcat profund sfârșitul său tragic. S-a stins ca o făclie pe altarul muncii jertfelnice pentru binele comun, pentru bunul nume al colectivului în care abia intrase, dar și pentru readucerea la frumusețea de odinioară a Sfântului Lăcaș. Suntem alături de soția sa și de cei patru copii ai săi în aceste momente de grea încercare și rugăm pe Bunul Dumnezeu să odihnească în Impărăția Cerească sufletul lui bun.

Până la finalizarea tuturor anchetelor acestui tragic accident, slujbele de la biserica noastră se vor oficia afară, într-un spațiu special amenajat pe platoul din fața sfântului lăcaș. Vă rugăm în același timp, să respectați toate avertismentele enunțate și prin afisele din curtea bisericii, iar copiii să nu fie lăsați nesupravegheați prin curte sau în zonele cu risc de accident.

Eveniment

Ziua Mondială a Mediului

Anul acesta, Sărbătoarea Înălțării Domnului și Ziua Eroilor, sunt încununate de o a treia semnificație, fiind sărbătorită la aceeași dată de 5 iunie, și Ziua Mondială a Mediului (Ecologiei). Instituită în anul 1972 de Adunarea Generală a Națiunilor Unite pentru celebrarea Conferinței "Ecologia Umană" de la Stockholm, aceasta reprezintă elementul cel mai important al Programului Ecologic al Națiunilor Unite (UNEP). Se atrăgea astfel atenția că omul este și creatorul și distrugătorul mediului care-i oferă suportul fizic al vieții sale și posibilitatea dezvoltării din punct de vedere social, intelectual, moral și spiritual. De aceea, în declarația finală a ei, acea conferință făcea apel la guverne și la popoare ca ele să participe la eforturile depuse în vederea conservării și ameliorării mediului înconjurător în avantajul tuturor popoarelor. Asemenea apeluri au fost lansate și de alte conferințe și foruri internaționale. Și nu dintr-un sentimentalism romantic față de creație și nici din utilitarism, ci pentru că marii savanți ai lumii au conștientizat faptul că natura înconjurătoare nu mai poate fi considerată ca o infrastructură inertă pe care omul o poate manevra după bunul lui plac, că suplețea și posibilitățile lumii create nu sunt nelimitate, că interdependența dintre om și natură este mai strânsă decât s-a crezut, că omul face parte din sistemul ambiental ca element al unui întreg. Prin trupul său, realizat din ceea ce a fost mai fin și mai luminos în creație, omul este ontologic legat de restul creației. Astfel încât toți suntem conștienți că un mediu ambient bolnav ne îmbolnăvește trupul, viața noastră.

Sfântul Grigore de Nazianz, în spiritul tradiției creștine, avea să spună: *Desigur, Cuvântul creator al lui Dumnezeu vrând să arate o ființă din unirea celor două (a naturii văzute și a celei nevăzute) creează omul. Și după ce a luat din materie, care exista deja, trupul și după ce i-a dat acestuia suflarea (pe care Cuvântul o deținește drept suflător și chip al lui Dumnezeu) l-a așezat pe pământ, oarecum, ca pe o altă lume, mare în mic, ca un alt înger.* Prin existența sa fizică omul este adânc implicat în creația materială. El nu este totuși o ființă printre celelalte. În om nu este vorba de un simplu amestec între material și spiritual. Amestecul acesta are o mișcare ascendentă. După Sfântul Maxim Mărturisitorul, omul este un fel de laborator în care se țin legate la un loc extremitățile lumii create. El este un fel de *legătură naturală care mijlocește prin părțile sale între extremitățile universului și aduce cu sine la unitate cele despărțite după fire printr-o mare distanță, ca, prin unirea prin care toate le adună la Dumnezeu, ca la cauzatorul lor... pe rând și treptat, să ia de la Dumnezeu, în care nu este împărțire, prin unirea eu El, sfârșitul urcușului înalt săvârșit prin toate.*

Marcarea Zilei Mondiale a Mediului reprezintă un binevenit semnal și un îndemn pentru fiecare dintre noi pentru a acționa unitar și a ne implica în protecția mediului înconjurător, în salvarea patrimoniului nostru natural pe care avem datoria de a-l lăsa nealterat generațiilor viitoare.

Rubrică realizată cu sprijinul Bioma Agro Ecology Co România

Bioma Agro Ecology Co

Tratamente ecologice pentru agricultură, protecția mediului, zootehnie, produse agroalimentare

www.bioma.ro Tel: 0332.10 10 69
bioma.ecology@gmail.com Mobil: 0746.66 00 90

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Orbului din naștere

JOI: ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, bucurie făcând ucenicilor, cu făgăduința Sfântului Duh, încredințându-se ei, prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii. (Troparul Înălțării)

Grafică realizată de Miruna-Ioana Nicolaev

ASTĂZI, 1 iunie,

Ziua Internațională a copilului

Această zi plină de bucurie și emoție ne pune în față imaginea sfântă a copilului, reînvie în memorie clipele minunate ale copilăriei, dar în același timp reprezintă și un moment de reflecție asupra responsabilității de a fi părinte, de a avea copii, de a le asigura o aleasă creștere, educare și formare. Trebuie să ne îndreptăm apoi privirea către toți acei copii care, din cauza lipsurilor, a greutăților de tot felul nu se pot bucura de copilărie.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să binecuvânteze cu darurile Sale cele bogate, cu harul Său și cu marea Sa iubire față de oameni, atât pe copii și tinerii din parohia noastră, cât și pe părinții, profesorii și toți cei care își deschid cu dărnicie sufletul față de cei mici.

MANIFESTĂRI LA MONUMENTUL EROILOR

JOI, 5 iunie a.c., în ziua Praznicului Înălțării Domnului, după oficierea Sfintei Liturghii, va avea loc tradiționala procesiune la Monumentul din curtea Bisericii, unde se va oficia slujba de pomenire a morților în memoria eroilor neamului.

Rugăciunea va fi urmată de un scurt program cultural-patriotic susținut de copii de la Școala "Carol I" și Școala "Petru Poni".

S-a stins fulgerător, ca o făclie pe altarul muncii jertfelnice

După un program intens de lucru pe care echipa de constructori a firmei S.C. SIMCREST S.R.L. – Bacău l-a derulat, săptămâna aceasta s-a încheiat în mod tragic. *Detalii în pagina a 4-a.*

Evangelia Înălțării Domnului – Luca 24, 36-53

36. Și pe când vorbeau ei acestea, El a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!"
37. Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh.
38. Și El le-a zis: "De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră?"
39. Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul nu are carne și oase așa cum Mă vedeți pe Mine că am".
40. Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele.
41. Și lor, celor încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: "Aveți aici ceva de mâncare?"
42. Iar ei l-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere.
43. Și, luând, a mâncat în fața lor.
44. Și le-a zis: "Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am grăit pe când încă eram împreună cu voi, că toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în profeții și în psalmi trebuie să se plinească".
45. Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile.
46. Și le-a zis că așa este scris și că așa trebuia să pătimizească Hristos și a treia zi să învie din morți
47. Și întru numele Său să se propovăduiască pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim.
48. "Voi sunteți martorii acestora.
49. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă rămâneți în cetate până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus".
50. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat.
51. Și a fost că'n timp ce-i binecuvânta, S-a depărtat de ei și s-a înălțat la cer.
52. Iar ei, închinându-l-Se, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.
53. Și în toată vremea erau în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Adresăm elevilor și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la **CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VI-a -** pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee. **ÎNSCRIERI la Secretarul de redacție, tel. 0741706602**

Cuvânt la Înălțarea Domnului - Sfântul Nicolae Velimirovici —

Înălțarea Domnului de la pământ la cer este la fel de neașteptată pentru oameni ca și Pogorârea Lui din cer pe pământ și Nașterea Lui în trup care s-a săvârșit spre a Se întoarce la îngeri. Care întâmplare din viața Sa nu reprezintă ceva fără de asemănare și neașteptat de neasemuit pentru lume ?

Așa cum îngerii urmăreau cu uimire cum Dumnezeu, la prima zidire, a despărțit lumina de întuneric și apa de uscat, cum El a așezat stelele pe tărâta cerului, și cum a făcut plantele și animalele din țărână și la urmă a făcut omul, dându-i suflet viu, tot așa fiecare dintre noi trebuie să privim cu uimire faptele vieții Mântuitorului, începând cu minunata Bunăvestire a Preasfintei Fecioare de către Arhanghelul Gavriil în Nazaret, și până la capăt, cu scopul Înălțării Sale minunate pe Muntele Măslinilor.

La prima vedere, totul este neașteptat, dar, când se fac conștienți de planul pentru rânduirea mântuirii noastre, toți oamenii cu judecată trebuie să strige de bucurie și să aducă slavă puterii lui Dumnezeu, înțelepciunii Sale și iubirii Sale pentru oameni.

Nu poți desprinde nici măcar o singură întâmplare mare din viața lui Hristos fără să strice întregul, așa cum nu poți tăia brațul sau piciorul omului fără să-l mutilezi, sau să muți luna de pe bolta cerească sau să distrugi o parte a miriadelor de stele, fără să aduci stricăciune rânduiei și frumuseții cerurilor.

Așa că nu te gânde să spui: "Nu era necesar ca Domnul să Se înalțe la cer!" Când unii dintre iudei au fost siliți să recunoască adevărul și să strige: "Toate le-a făcut bine!" (Marcu 7:37), cum putem noi, care suntem botezați în numele Lui, să nu credem că tot ceea ce a făcut El, a făcut bine: plănuiind și rânduind cu mare înțelepciune.

Și *Înălțarea Lui* este de asemenea bună, a plănuit și a rânduit cu mare înțelepciune, așa cum sunt și Întruparea Lui, Botezul, Schimbarea la Față și Învierea. "Vă este de folos ca să Mă duc Eu" (Ioan 16:7), a spus Domnul ucenicilor Săi.

Vedeți cum El rânduiește și face tot ce este cel mai bine pentru oameni? Fiecare cuvânt și lucrare a Lui are ca scop binele nostru. Înălțarea Lui este bunul nemărginit pentru noi toți. Dacă nu ar fi așa, El nu S-ar fi înălțat. Dar să ne oprim asupra Înălțării însăși, așa cum o istorisește Evanghelistul Luca în cele două cărți: *Evanghelia sa și Faptele Apostolilor*.

Domnul a spus ucenicilor Săi: "Așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi."

Cine a scris aceasta?

Duhul Sfânt a scris aceasta, în sfătuirea din lăuntru Sfintei Treimi și prin prooroci și înainte văzători, "în Legea lui Moise, și în prooroci, și în psalmi".

Domnul socotește că aceste cărți sunt de preț în măsura în care acestea spusese mai dinainte ce urma să I se întâmple Lui.

Acolo s-a proorocit și aici s-a împlinit. Acolo erau dughuri și lucruri de mare preț; aici e viață și adevăr. "Apoi El le-a deschis mintea ca să poată pricepe Scripturile".

Deschiderea minții lor este o minune la fel ca și Învierea din morți, căci sub vălul gros al păcatului înțelegerea omenească se află în întunericul mormântului: citește și nu înțelege; se uită dar nu vede; aude dar nu înțelege.

Dacă Domnul Iisus nu ar fi suferit și nu ar fi murit pentru păcatele noastre, cine dintre noi ar fi știut că păcatul este o otrăvă aducătoare de moarte?

Și dacă El nu ar fi înviat, cine dintre noi, ar mai avea nădejde, descoperind cât de cumplit este păcatul? Pocăința nu ar fi de nici un folos, nici iertarea nu ar fi cu putință. Căci pocăința

este legată de suferință, și iertarea cu învierea prin puterea Dumnezeiască.

Prin pocăință, omul cel vechi, îmbolnăvit de păcat moare și coboară în mormânt, și prin iertare, omul cel nou se naște la viață nouă. Iată, cele mai minunate vești pentru toate popoarele pământului, încep la Ierusalim.

Atunci, în sens tainic - dacă Ierusalimul reprezintă mintea omului - este limpede că pocăința și smerenia trebuie să înceapă cu înțelegerea, și de aici să cuprindă lăuntru omului în întregime.

Mândria minții l-a aruncat pe Satan în iad; mândria minții i-a îndepărtat pe Adam și Eva de Dumnezeu; mândria minții i-a împins pe farisei și pe cărturari să-L ucidă pe Domnul.

Mândria minții este cel mai mare câmp al păcatului până în ziua de astăzi. Dacă mintea omului nu îngenunchează înaintea lui Hristos, atunci genunchii lui nu se vor pleca.

Cel care a început să-și liniștească mintea cu pocăința, a început să-și tămăduiască și rana cea mai adâncă.

Eu sunt "artistul"

Spune-mi azi, de *Ziua Copilului* că ești într-adevăr bucuros, deși colegul tău de școală a obținut locul I la olimpiada internațională de matematică și tu nici unul... Sau colegul de serviciu a reușit să-și breveteze soluția lui ingenioasă, iar tu...

Marea sărbătoare a Învierii Domnului încă se simte în inimile noastre și ne apropiem cu pași repezi de Sărbătoarea Înălțării. Fiecare dintre noi am încercat să ne bucurăm și să simțim cu toată ființa noastră momentul mult așteptat al serbării. Sfintelor Sărbători de Paști. Nimeni nu a fost exclus din iradierea luminii mântuitoare a Învierii. Tu, eu și ceilalți, cu toții am devenit „artiști”. Ne-am salutat „Hristos a înviat” și am răspuns „Adevărat a înviat”. Nimeni nu a fost exclus din acest salut.

Datorită acestui fapt minunat și tu, și eu, și ceilalți ca noi, atât premiantul cu locul I la olimpiada internațională de matematică cât și copilul mai neascultător care iarăși nu a reușit să-și facă temele - suntem cu toții fii ai lui Dumnezeu și împreună facem o echipă având ca scop mântuirea sufletelor noastre. Adesea auzim în mass-media: *Ce a sădit Dumnezeu în vocea lui X - e un artist, sau Se cunoaște că are un dar de Sus*. Dar în omul de rând ce a sădit Dumnezeu? - dacă tot vine vorba de Dumnezeu Creatorul. Însuși omul de rând este o oglindă a dumnezeirii. De aceea cu toții suntem „artiști” lui Hristos și trebuie să fim conștienți de acest lucru în orice moment al vieții noastre. Căci prin noi înșine, prin identitatea noastră unică și irepetabilă suntem expresia celei mai minunate creații dumnezeiești, cununa creației: *omul!*

Constantin Taivan

Coordonate ale formării unui caracter frumos la copiii noștri

Respectul față de copil

Copiii nu sunt proprietatea părinților, ci persoane aparte și irepetabile, care au nevoie de îngrijire deosebită. Iar această îngrijire nu trebuie să devină opresivă, nici să servească satisfacerii unor scopuri egoiste. Obșnuita tendință a părinților de a-și împlini în persoana copiilor dorințele și planurile pe care nu au izbutit să le realizeze ei înșiși în viața lor, devine adesea chinuitoare pentru copii.

Respectul față de părinți

Dar și cultivarea respectului față de părinți și față de cei mai în vârstă are o mare importanță, pentru că actualele tendințe nivelatoare, uniformizatoare, duc leșne la necuviință și nerușinare, distrugătoare pentru viața socială. În vechea literatură grecească, nerușinarea este prezentată drept cea mai gravă boală umană (*Dar cea mai mare dintre toate bolile cele între oameni, nerușinare este*— Euripide, *Medeea*). Și din punct de vedere creștin, nerușinarea constituie o însușire demonică care dă naștere insensibilității și lipsei de scrupule. (...)

Caracterul antisocial al tinerilor

Se vorbește adesea despre caracterul antisocial al tinerilor, care capătă uneori proporții uriașe. Desigur, nimeni nu poate tăgădui legătura dintre caracterul antisocial al tinerilor epocii noastre și rapida dezvoltare a științei și a tehnologiei, precum și legătura lui cu schimbarea vertiginosă a structurilor vieții sociale. Istoria înaintează într-un ritm amețitor, amplificând distanțele dintre generații. Cele trei sau patru generații care trăiesc concomitent în aceeași societate nu diferă doar în ceea ce privește vârsta, ci mai ales în ceea ce privește mentalitatea și proveniența lor din epoci diferite. Dar, pe de altă parte, ar fi eronată orice viziune sau abordare a problemei caracterului antisocial al tinerilor, dacă nu s-ar pune în legătură mai ales cu forma familiei actuale și problematica specială a ei.

Libertate și responsabilitate

Obligarea tinerilor de a accepta ceva ce nu ei înșiși au creat este firesc să provoace o anumită reacție de împotrivire. Fenomenul acesta constituie o dovadă de sănătate de mărturisește spiritul lor de libertate și responsabilitate. Poziția critică sau chiar negativă a tinerei generații față de principiile și stările morale și sociale pe care le moștenește de la înaintași poate constitui începutul dezvoltării unei autentice vieți sociale și morale. Imitarea servilă și acceptarea fără discernământ a structurilor morale și sociale ale generațiilor anterioare de către generațiile mai tinere nu creează forme autentice de viață personală și socială. Dar și invers, ascultarea și acceptarea experienței celor mai vârstnici au mare importanță pentru tineri. De aceea, respectarea libertății și cultivarea responsabilității lor trebuie să dețină un loc central în procesul de educație. Un obiectiv constant trebuie să fie întărirea lor în abordarea responsabilă și dezvoltarea liberă a personalității lor.

Dar, în vreme ce se vorbește de nevoia educării copiilor de către părinți, se uită de nevoia autoeducării părinților, dar și a celor mai vârstnici în general, în cadrul comuniunii lor cu copiii. Hristos îi cheamă, precum știm, pe credincioși să se facă precum copiii, fiindcă doar așa vor intra în Împărăția lui Dumnezeu. Iar Sfântul Apostol Pavel îi îndeamnă pe credincioși să fie copii "când e vorba de răutate", fără însă a-și împuțina maturitatea minții. Părinții au

Autoeducarea părinților

marele privilegiu de a trăi împreună cu copiii lor și de a cunoaște, înțelege, păstrându-și totodată maturitatea vârstei, caracterul de copil ai acestora. Adesea însă, mai ales în epoca noastră, părinții nu dedica timp suficient faptului de a trăi ca niște copii împreună cu copiii, ci mai degrabă cheltuie și timpul copiilor în activități intelectuale plicticoase, distrugând astfel vârsta copilăriei nevinovate.

Prof. Dr. Georgios Mantzaridis, *Morala creștină*, Editura Bizantină, București, 2006, pp. 319-321

Rugăciuni utile copiilor

Sfat bun

Totdeauna lucrul tău
Să-l începi cu Dumnezeu
Unde-i El cu darul Său,
Nici un lucru nu e greu.

*Copile, ține minte acest sfat
bun și fă ce te învață el. Căci
numai așa poți crește voinic
și cuminte.*

Doamne, îngerașii Tăi

Doamne, îngerașii Tăi
Fie păzitorii mei,
Totdeauna, zi și noapte
Până-n ceasul cel de
moarte.

Rugăciunea la intrarea în clasă

*Înainte de a începe lecțiile din
fiecare zi, noi zicem rugăciunea
aceasta:
În numele Tatălui și al Fiului și
al Sfântului Duh. Amin.
Doamne, Doamne, Ceresc Tată,
Noi pe Tine Te rugăm;
Întărește-a noastră minte
Lucruri bune să-nvățăm*

*Că Tu ești Stăpânul lumii
Și al nostru Tată ești,
Toate lucrurile bune
Tu, Doamne, le împlinești
Mărire Tatălui și Fiului și
Sfântului Duh. Acum și pururea
și în vecii vecilor. Amin.*

Mic florilegiu educațional din învățăturile Cuviosului Paisie Aghioritul

* Astăzi cei mai mulți copii îi văd pe părinții lor numai seara, pentru puțin timp, și astfel nu se satură de afecțiune. De multe ori părinții care sunt dascăli sau medici și se ocupa la serviciul lor cu alți copii, atunci când se întorc acasă nu mai au afecțiune și pentru copiii lor. Sunt obosiți, căci li s-a terminat bateria. Sau vezi unele cadre militare care, fiind obișnuite să dea pedepse severe soldaților atunci când nu se supun, vor să impună și în familie disciplina militară, și astfel se poartă aspru cu ai lor copii sau chiar le dau și câte o palmă pentru lucruri neînsemnate. La fel și unii judecători, nu arată dragoste și afecțiune față de copiii lor, ci atunci când aceștia fac vreo pozna deschid și acasă proces. De aceea acești copii vor avea mai târziu probleme psihologice.

* Atunci când copiii sunt ajutați de mici și se umplu de Hristos, vor fi lângă El totdeauna, și chiar dacă ar devia puțin atunci când vor crește, datorită vârstei sau a unei rele prietenii, pe urma iarăși se vor întoarce la El. Pentru că frica de Dumnezeu și evlavia care au adăpat inimile lor încă din vârsta copilăriei nu este cu puțință să fie uitată vreodată.

* Atunci când, de pildă, o mamă își vede copilul că încearcă să meargă, dar nu poate, pentru că aceasta îl poartă mereu în brațe spunând: "Sărmanul copil, nu poate umbla!", în loc să-l țină puțin de mână. În felul acesta cum va putea învăța copilul să meargă ? Desigur, mama este mână de dragoste pentru copil, dar îi face rău pentru multa ei purtare de grijă. Am cunoscut un tată al cărui fiu terminase armata și pe care îl mai ținea de mână pentru a-l duce la frizer: "L-am adus pe fiul meu să-l tunzi! Cât face și când vin să-l iau?". Il nenorocise pe copil.

Rugăciune la ieșirea din clasă

*În fiecare zi, la sfârșitul lecțiilor,
noi îi mulțumim lui Dumnezeu
așa:*

*În numele Tatălui și al Fiului și
al Sfântului Duh. Amin.
Toți cu inimă curată,
Tie, Doamne-Ți mulțumim,
Tu, cu darul Tău, Prea Sfinte,
Ne-ajută oameni buni să fim.*

*De greșeli să ne ferim,
Tara noastră s-o iubim,
Ție, fiii iubii să-Ți fim.
Tie, Doamne-Ți mulțumim.
Mărire Tatălui și Fiului și
Sfântului Duh. Acum și pururea și
în vecii vecilor. Amin.*